

her i Landet udgjorde 94 Millioner Kr.; deraf stammede 78 Mill. Kr. fra Byerne og kun 16 Mill. Kr. fra Landdistrikterne. Allerede dette synes nu meget paafaldende, men endnu mere overraskende er det, at af disse 16 Mill. Kroners Fremgang paa Landet stammede intet som helst fra Landbruget, tværtimod viser Landbrugets Indtægt i Løbet af de 5 Aar en Nedgang paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Indtægten for de Skatteydere paa Landet, som drive andet Erhverv end Landbrug, gik $17\frac{1}{2}$ Mill. Kr. frem. Samtidig viser Tabelværket, ganske i Modsætning til, hvad der er Tilfældet i Byerne, at paa Landet var der i 1908 flere under Skattegrænsen end i 1903. I 1903 var der nemlig 29,6 pCt. under Skattegrænsen, i 1908 30,8 pCt. Endelig skal jeg anføre, hvad vist for Resten er anført af et andet æret Medlem, at i 1903 var der 82 pCt. af Skatteyderne paa Landet, der benyttede Selvangivelse, medens der i 1908 kun er gjort Selvangivelse af 40 pCt. og for Landbrugets Vedkommende kun af 33 pCt. Jeg skal ikke opholde mig videre ved det ærede Medlems øvrige Udtalelser, thi i Virkeligheden har jeg ikke kunnet forstaa dem, paa anden Maade, end at ogsaa han er af den Mening, at der er noget at rette i disse Forhold, og efter mit mangeaarige Kendskab til det ærede Medlem havde jeg ganske vist ogsaa tænkt mig, at han ikke vilde modsætte sig Forsøg paa at rette, hvad der i den Henseende burde rettes.

Til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey), som var imod at overveje en Ændring af den hele Tobaksposition allerede nu i Stedet for i 1916, eftersom det angik en af de toldbekyttede Virksomheder, vil jeg dog bemærke, at det efter min Mening ikke vil være ugørligt at forandre denne Position paa Toldloven uden at forandre Fabrikanternes Beskyttelse.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) mente, at man ikke maatte røre ved Toldloven, naar vi nu engang havde den. Han synes, at den er daarlig, men vi havde den nu engang, og saa maatte man ikke røre ved den forinden 1916. Ogsaa jeg mener, at Lov er Lov, men jeg har ikke faaet det Indtryk af det ærede Medlem, at han skulde være af den Mening, at man ikke kunde forandre Love ved nye Love, endogsaa hvor disse Love ere givne med et bestemt aarligt Udgiftsbeløb for en kort Række af Aar, hvad der jo ikke er Tale om her. For Resten er det jo kun *Regeringens* Forslag om at forandre Toldloven af 1908 netop paa dette Punkt,

som har fremkaldt min Henstilling om at tage den hele Position op og ordne Cigarettoften ved en gennemgaaende Revision af Tobakstolden, saa at vi kunde blive fri for den Stempelbaandsordning, som nu ogsaa den sidste ærede paa dette Omraade særlig kyndige Taler (Lange) betegnede som en uheldig Ordning. Hvis vi nu alligevel faa den Lov, ja saa falder Foranledningen til min Henstilling altsaa bort. — Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds betegnede det som lastefuldt at være Højremand, vil jeg bede ham betænke, om det dog ikke kan siges, at Venstre i Virkeligheden kun eksistere, i Kraft af Højre? Jeg ved slet ikke, hvorledes det ærede Medlem i Gaar vilde have faaet nogen Lejlighed til at fremføre sine ualmindelig interessante Balanceringspræstationer, hvis det lastefulde Højre ikke havde eksisteret. Jeg vil bede det ærede Medlem om at overveje det; jeg synes, han staar i en Slags Gæld til os ogsaa for den ikke ringe Virkning, som hans forskellige humoristiske Udtalelser øvede paa en Del af Tingets Medlemmer.

Jeg vender mig saa efter Rækkefølgen til den højtærede Finansminister, der paa visse Punkter har søgt at imødegaa mine Tal fra i Forgaars. Jeg kan nu ikke tilbageholde, at jeg med nogen Undren saa den ærede Minister vende tilbage til Forklaringer om, at Resultatet af de indirekte Skatters Omlægning i 1908 for ham ikke havde været overraskende eller ikke havde svaret til hans Forventninger, alene med Undtagelse af den forulykkede Tillægsafgift paa Spiritus. Jeg vil sige den højtærede Minister, hvorfor jeg undrer mig derover. Det er dels, fordi jeg netop med Flid ved denne Lejlighed har ønsket ikke at komme ind paa dette Punkt, men dels ogsaa, fordi den højtærede Minister selv ved andre Lejligheder har udtalt sig i ganske modsat Retning, har udtalt, at Resultatet af Toldindtægterne i Finansaaret 1909—10 var ham en smertelig Skuffelse, og i Marts i Fjor her i Salen overfor mig har indrømmet, at der *var* begaaet Fejl ved den Beregning af Toldindtægternes sandsynlige Nedgang, som blev lagt til Grund ved Vedtagelsen af Toldloven. Hvorfor vil den højtærede Finansminister stille sig paa det Punkt at benægte noget, som der snart ikke er et voksent Menneske i Danmark, der nærer mindst Tvivl om, saa meget mindre som den højtærede Minister sandsynligvis slet ikke selv har lagt det Grundlag til Beregning af de 7 Mill. Kr.s Nedgang i 1907. Den